

100. aasta juubel —

— see pole igapäevane sündmus. Kaua valmistuti selleks päevaks nii Tammiku algkoolis kui ka isetegevusringides, veel kauem aga kandis selle päeva tähistamise mõtet oma südames koolijuhataja Alma Allika, kes on tervelt $\frac{1}{2}$ kogu kooli olemasolu perioodist olnud siin kandvamaks ja tulihingeliseks õppējõuks.

Nõukogude Liidu hümni võimsad helid Viru-Jaagupi puhkpilliorkestrilt koondavad kokkutulnuid aktusele. Kõnetooli asub koolijuhataja Alma Allika, et anda ülevaadet kooli ajaloo.

Avar ja rõõmus on elu praegu, kuid 100 aastat tagasi? Ei oska kujutledagi, kui rüsum ja raske oli siis tööinimese elu — ei mingit heledamat tulevikuperspektiivi, ei ka õnnelikke minevikumälestusi. Sajandeid kestnud hämarus rõhus rahvast. Võõrad

maavaldajad surusid kohapealsed inimesed kaugetele sooservadele, kehvadele aladele. Haridust ei antud. Kuid nagu kõige karmima talve järel kevad tulemata ei jää, nii hakkas paisuma rahva hinges igatsus vaimuvalguse, hariduse järele. Juhtus, et lubati Tammiku küla rahva soovil avada kool praeguses Juhkami talus. Aasta hiljem hakati juba ehitama koolimaja. Ajajooksul jäi aga seegi kitsaks, oli vaja paremat, ja 1877. a. ehitatigi uus koolihoone, millest on ümber ehitatud praegune rahvamaja. Kuid 1932. aasta novembris koliti juba praegusesse koolimajja, mis selleks otstarbeks ehitati.

Vaba ja õnneliku koolielu esindajad — pioneerid tervitavad rõõmsalt koosolijaid.

Lastevanemate komitee esi-

mees F. Linno tuletab meelde, kuidas 50—60 aastat tagasi unustati tunniplaan ja kava ning õpetati igatühele vajaduse järgi. Ja energiat ning tahtet õpetada jäi veel ülegi. Kool, kuigi lühiajaline, andis peale tublide teadmiste ka usku oma võimetesse ja tahtet haridust edasi viia. Nii on paljud selle kooli lõpetajaist innukad kultuuri ja hariduse levitajad, sajad ausad inimesed tootval töö. Tõelist haridust ei viida hauda, see kantakse edasi põlvest põlve. Tammiku koolil on olnud eriline õnn selliste juhatajatega, kes siin on püsinud kaua aastaid: J. Rammo 28 aastat, J. Ant 46 aastat ja praegusel juhatajal on olnud siin juba 34 aastat. Pikaajaline ühes kohas töötamine loob tihedad sidemed kooli ja kodu vahel, mis hõlbustavad tunduvalt kasvatustööd.

Kool on jäänud armsaks kooskäimise kohaks pärast kooli lõpetamistki — noored (Järg 2. lk.)

100. aasta juubel

(Algus 1. lk.)

on koondunud mitmesugustesse isetegevusringidesse. Ja siin on Alma Allika teine tööpõld — kultuuritöö, raske, kuid vajalik töö.

Järgmisena võtab sõna Rakvere Rajooni Täitevkomitee aseesimees sm. Upsi, kes soojalt tervitab praegusi ja endisi õpetajaid ja õpilasi ning annab üle juubilar-koolile kingituseks raadio.

Rajooni täitevkomitee, haridusosakonna juhataja sm. Baumverk hindab Alma Allikat kui tublimat õpetajat rajoonis, kellel koolis on olnud hea õppeedukus ja distsipliin. Sm. Baumverk soovib edaspidisekski edu soojas ning südamlikus koostöös lastevanematega, nagu see seni on olnud.

Ametiühingukomitee esi-

mees sm. Rootalu soovib, et oma 100. tähtpäeva pühitsev Tammiku kool sammuks pidevalt tõusuteed, annaks meie noortele sügavamaid ja põhjalikke teadmisi.

Kõnetooli astub hallipäine Hugo Eigi Palaselt. Ta on Jaan Anti endine õpilane, kes käis koolis 65 aastat tagasi. Sm. Eigi hindab oma õpetajat kui sangarit, kes jäi kõrge vanaduseni oma tööpostile, olles mitte ükski laste koolitaja, vaid ka vanema põlve kasvataja. Kõneleja avaldab kõigi koosolijate südames pesitsevat tunnet: kahju, et teda meie keskel ei ole!

Järgnevad tervitused Roela sovhoosi direktorilt sm. Uuetalult, ETKVL-i Rasivere saetööstuse nimel sm. Kaarnalt, Roela 7-klassilise kooli direktorilt sm. Kukelt. Aru-

küla algkooli juhatajalt H. Taremaalt on kirjalik tervitus. Rägavere kooli õpetaja Asta Nurk, endine Tammiku kooli kasvandik, tuletab meelde oma päikeselisi ja rõõmsaid koolipäevi siin. Järgneb palju tervitustelegramme, nende hulgas üks ka praegu Haapsalus elunevalt 83-aastaselt Jaan Antilt.

«Jää kestma Kalevite kange rahvas...» kõlab aktust lõpetav hümn. Järgneb isetegevuslik osa. Siin näeme, mida on suutnud korda saata 100 aastat kestnud rahvavalgustöö.

Roela sovhoosi ametiühingu klubi koos Tammiku osakonnaga pakkus nii muusika kui ka laulu osas meeldejäävaid elamusi. Külakosti tõi endine Tammiku kooli õpilane Väino Steinberg, esitades osavalt ja meeleolukalt akordionipalu. Kauakestva aplausiga võeti vastu nii suuri kui ka väik-

seid rahvatantsijaid ja deklamaatoreid.

Pärast isetegevuslikku osa siseneti avaratesse kooliruumidesse. Tänuväärse töö olid ära teinud perenaiste virgad käed. Pikad söögilauad olid maitsekalt kaetud igasuguse suupärasega. Noored ja nobedad käed olid noppinud palju lilli. Rohkesti jagati neid armastatud koolijuhatajale ja kõige toimuva organiseerijale ning kutsutud külalistele.

Õhtul jätkus rõõmus pidu rahvamajas, kus esinesid päevased isetegevuslased sama hoo ja menuga.

Möödunud on sada aastat. Väga palju on selle ajaga muutunud maailma nägu — kirjaoskamatus ja tuimuse varjud on kadunud, haridus on teinud ta rõõmsaks, enesekindlaks ja tahtejõuliseks. Kõrgel ja vabades tuultes lehvib me Nõukogude lipp.

E. PAJU